

Матрозите още по-силно почнали да се смеят, а момчето почервеняло, свалило си палтото и се хвърлило към маймуната по мачтата. За една минута то стигнало по вжжето на първата пречка на мачтата; но маймуната още по-ловко и по-бърже от него се качила по-нагоре.

— Ти няма да избягаш от мене! извикало момчето и се покачило още нагоре.

Маймуната пак го подмамила, вжзакчила се и тя още по-нагоре, но момчето вече разбрало закачката ѝ и не се оставяло и то. Така и маймуната и момчето за една минута достигнали до самия връх. На върха маймуната се обтегнала със всичката си дължина, като се хванала с задните ръце за вжжето, и окачила шапката на края на най-горната пречка, а след това се увисила на връх мачтата и от там се кълчила, кривила, показвала зъбите си и се радвала.

От мачтата до края на пречката, дето висела шапката, имало два метра, та не могло да се достигне, освен ако човек се отпусне от вжжето и мачтата.

Но момчето много се разсърдило. То се отпуснало от мачтата и стъпило на пречката. На кувертата всички гледали и се смеели на това, що правили маймуната и капитанския син; но като видяли, че момчето пустило вжжето и тръгнало по пречката, като замахало с ръце, — всички замрели от страх.

Стигало само да прекрачи и то ще се разбие на парчета на кувертата. Па дори ако и да стигне до края на пречката и вземе шапката, то трудно ще му бъде да се върне и дойде назад до мачтата. Всички мълчали, гледали на него и чакали, що ще стане, из навалицата некой викнал от страх. Момчето се опомнило от тоя вик, погледнало надолу и се залюлело. В това време бащата на момчето, капитана на кораба; излезъл из своята стаичка. Той носил пушка, за да стреля чайки. Като видял сина си на мачтата, той веднага се прицелил в него и извикал:

— Вжв водата! скачай веднага вжв водата! Ако не, ще те застрелям!

Момчето се заклатило, но не разбрало.